

Fru Fina Erickson,
Stora Sjövillan,
Äppelviken Stockholm
Sweden

Mrs. Jenny O. Seaberg
90 Winchester Street
Brookline, Massachusetts

Den 13 Nov 1936.

min kära syster Tina
tack för brevet, & det är väldigt
att få brev, men så svårt
att skriva, men du skall få
några rader i alla fall,
när jag sitter för mig själv
& tankarna får sitt så mycket
man då kan komma ihåg
jag ser oss som barn & små
hur allting lekte för en & så
kon skillemessan här &
syskon jag minns när jag

kan till madam Haglund
hur jag längtade efter
hem i sysskon när jag
sade åt henne att jag ville
gå hem då sade hon att
den ej ville ha mig det
var därför som Pappa hade
tingat till henne om det
kan förstå hur ett stackars
Barnbarn kan känna sig
jag var ju intet 10 år jag
har aldrig kunnat glömma
jag kände mig främmande
när jag kom hem, ja nog
finns här vi fått leva i

många år i jag kan ej
påminna mig att vi har
håvet någon riktig osenja
imellan oss, i allig har alltid
kännt glad i kansse litet
Hägnadig oskra att ingen
utåt ^{om} 4 flickor kom hem
med ett litet oskyldigt
Barn den har alla håvet
ett hem att komma till
hur enkelt det har varit i
den har håvet sin egen ma
i far att stanna hos —
ni frågade var Ragnar
var han i går vid

Befors arbete där är han
ha betalt men enda kan
han ej sende en kista till
Lottis till att hjälpa henne
betala på skulden som han
lemnade jag har också
håvet bef ifan honom han
är så ledsen att han ej
kan betala något men han
talar om att han har blivit
befriad 3 gånger men det
hjälper ej. han är gift &
har en arving jag vet
ej om det är son eller
dotter

jag är glad åt att
Lottis är fri ifrån honom
jag kan helsa ifrån
Hedvig hon är hennes
mann är en solter var
är helsa på när jag
var bätlig dom madda
alla så gör dom till
Helgas dom var utgå
äkt, en dag så då
tittade in till Helga
jag tenker hon har
mycket att göra nu
Helen var duktig med
att koka är nu farvel
Helga göra all kokning
jätt, idag har vi så
vackert väder men det

kallt men vi har varmt
inne David har lärt
setta in Olivarina
opprätt så nu behövs
han arbeta med kol &
asktinner så det är
en stor skillnad
nu får jag sluta
annas bli jag yr
i huvudet
en kär hälsning till
alla de dina & glöm
ej systrarna mina

-
Jenny